

en Opgave for mig, men jeg skal udtale som min Overbeviisning, at ingen Forordning, navnlig om Hegn — Fred er et derfra noget forskjelligt Forhold — som gjælder for det hele Land, vil være hensigtsmæssig, medmindre der gives de communale Autoriteter et vist Spillerum indenfor bestemte, afstufne Grændser til at afpasse Hegnens Bestaffenhed, og hvad dertil hører efter Egnens Bestaffenhed; thi de Bestemmelser, der passe paa een Egn, passe ikke paa en anden. At de communale Autoriteter, saavel Amdsraadene som Sogneforstanderskabene fik en begrændset Indflydelse i disse Sager, troer jeg vilde være meget heldigt. I Lighed med, hvad der er skeet med Hensyn til de private Veie ved en Lov, som udkom for nogle Aar tilbage, troer jeg, at man her ikke kunde gjøre bedre end at lade de stedlige Autoriteter faa nogen Indflydelse i saa Henseende — naturligtvis ikke, naar der er Spørgsmaal om Hegnsflytning, om Eiendomstrætter eller Sligt, men kun naar Taleren er om Hegnens Bestaffenhed. — Men i hvert Fald hører dette Fremtiden til, og min Forespørgsel gaaer jo ikke ud paa, hvorledes den fremtidige Ordning skal være. Jeg tillader mig kun at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Minister:

1) Erkjender den høitærede Indenrigsminister, at den nugjældende Lovgivning om Hegn og Fred for Jorder i Danmark ikke er tidsvarende? og

2) er det i bekræftende Fald Ministerens Hensigt i en nær Fremtid at foretage Skridt til gennemgribende Forandringer i samme?

Indenrigsministeren: Det første Spørgsmaal kan jeg besvare med Ja, det sidste maa jeg besvare med Nei! Jeg kan ikke Andet end erkjende, at en Lov, der er saa gammel som den gamle Hegnsanordning, paa flere Punkter nu ikke kan være fuldt tidsvarende; jeg troer endog, at dette gjælder om endnu flere Punkter end dem, den ærede Forespørger nævnte. Det vil ikke være vanskeligt at anføre endnu flere svage Sider ved denne Anordning; men paa den anden Side maa det erkjendes, at den har været en særdeles nyttig og gavnlig Anordning og meget passende for sin Tid. Naar

jeg maa besvare den sidste Deel af Forespørgselen med Nei, hidrører dette ikke fra, at jeg anseer de nugjældende Bestemmelser for at være i Gæt og Alt tidsvarende og fyldestgjørende, men fordi jeg troer, at der foreligger saamange andre større og vigtigere Lovgivningsemner, at jeg vanskelig vilde kunne paatage mig en Forpligtelse til i en nær Fremtid at foretage Skridt til gennemgribende Forandringer i Hegnsanordningen. — Jeg maa endnu kun gjøre en enkelt Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Forespørger sagde, og det er den, at det forekommer mig, at Hensynet til de enkelte Egnens Læve og Leilighed heller ikke er ganske affaaaret ved den nu bestaaende Hegnsanordning, idet disse Hegnslynsmand selvfølgelig altid vilde see Forholdene efter deres Egnens Læve og Behov. Disse Hegnslynsmand ere en Institution, hvis Gavnlighed jeg erkjender; men det er maaskee ikke den ærede Forespørger bekjendt, at disse Hegnslynsmand, saavidt mig bekjendt, slet ikke eksistere i den største Deel af Landet. De findes ikke, men burde ganske sikkert findes der. Jeg maa sluttelig kun gjentage, at jeg erkjender, at der i denne Deel af vor ældre Lovgivning, ligesom saa at sige paa alle andre Punkter, vil være Forandringer at gjøre, og at det vilde være ønskeligt, at man kunde faa en Forandring indført; men jeg maa paa den anden Side bemærke, at jeg ikke anseer disse Forandringer for at være saa paatrængende nødvendige, at jeg nu skulde paatage mig en bestemt Forpligtelse til i en nær Fremtid at bringe Forslag derom frem. Endogsaa de sletteste Bestemmelser blive som bekjendt taalelige, naar man har været vant til at bære dem og til at finde sig i dem i en Række af Aar, og jeg troer, at ogsaa disse Hegnbestemmelser, som man nu har vænnet sig til igjennem 70 Aar, naaget deres Skøbeligheder ere blevne nogenlunde taalelige for Befolkningen i dens Heelhed.

H. M. Petersen: Jeg maa være den høitærede Minister meget taknemmelig for hans første Svar, nemlig for hans Ja, hvorimod hans Nei ikke har glædet mig meget. Dog skal jeg bemærke, at, da jeg hørte den høitærede Minister lægge særlig Vægt paa Ordene: „nær Fremtid“, har jeg ikke opgivet Haabet om,